

17/10  
GAMMALDAGS Freeman Wills  
MORD Crofts har fått  
ännu en de-  
tektivroman översatt till svenska:  
Mord i mörker (Skoglunds, 13:50).  
Sedan trettio år är Crofts prisad  
av de kritiker som tycker om san-  
sade, långsamma och grundliga ar-  
beten, avskydd av dem som vill  
att det skall gå undan. Med åren  
har Crofts och hans detektivin-  
spektör French blivit så pass stel-  
benta att även de gamla beund-  
rarna börjar falla från. Anmälaren  
håller ännu fast, kanske delvis av  
pietetsskäl. Crofts tillsammans be-  
rättande, Frenchs tröga och klara  
tänkande fascinerar fortfarande;  
långrandigheten blir ett behag, och  
jag läser vidare, allt belätnare och  
lugnare. Läs den i den andan,  
så är den bra!

Herbert Tingsten

19/10 71  
Sverige har i FN

än en gång röstat i den riktnin-  
gen att det kommunistiska Kina  
skall beredas plats i säkerhets-  
rådet. Med visst fog kan sägas  
att båda de lösningar som finns  
på frågan om Kinas representa-  
tion i rådet är orimliga: att ha  
kvar Chiang Kai-shek, som  
sitter i ett slags landsflykt på  
Formosa, och att bereda plats  
för det Kommunist-Kina som  
för krig mot FN och oavbrutet  
kränker FN-stadgans grundlägg-  
ande principer. Att i detta läge  
rösta för Kommunist-Kina i  
strid mot Västerens demokratier  
blir helt enkelt att markera för-  
ståelse och undfallenhet för de  
kommunistiska anspråken. I  
dagens läge är det särskilt  
olustigt att den svenska rege-  
ringen låter sin rädsla för att  
komma på Västerens sida driva  
sig till sådana ytterligheter.

20/10  
Vysjinskij gäspår fortfarande

De första dagarna i FN har  
inte bjudit på några sensatio-  
ner. Achesons moderata och  
något vaga Koreatal slog fast att  
USA med FN:s åtminstone mor-  
aliska stöd skulle fortsätta ak-  
tionen i Sydkorea till dess en  
anständig uppgörelse nåtts.  
Vysjinskijs svar klarlade att  
någon sådan uppgörelse inte är  
i sikte. Den ryske ministern  
krävde bland annat att alla  
krigsfångar i Korea skulle ut-  
lämnas — dvs. att tiotusentals  
fångna kineser och nordkorea-  
ner mot sin vilja skulle åter-  
föras i kommunistiskt slaveri  
— och att alla främmande trup-  
per inom kort skulle dras bort  
från Korea, vilket i realiteten  
vore att uppe Korea till Kom-  
munist-Kina. Även i övrigt var  
hans tal inställt på en propa-  
ganda vars förljugenhet nu är  
genomskådad av alla demokra-  
ter.

Såsom väntat var bemötte  
Vysjinskij hr Undén bara med  
några parentetiska ord — en  
upprepning av påståendet att  
svenskarna varit de felande  
och att saken inte är värd  
mera diskussion. Hr Undén har

därmed, synes det, nått den  
avskrivning av affären som han  
i realiteten måste ha åsyftat  
då han vägrade att göra en  
formell vädjan till FN; ryssar-  
na har tydligen förstått att han  
ville visa sig duktig på så bil-  
liga villkor som möjligt och  
kvitterat denna undfallenhet  
med att ställa sig likgiltiga och  
överseende. Hur befängd —  
och om man så vill rörande —  
inställningen är inom vissa  
svenska kretsar framgår av de-  
legaten fru Ulla Lindströms  
glädje över Vysjinskijs snäsa;  
enligt denna dam skulle Vy-  
sjinskij genom att totalt — men  
kort — bestrida de svenska an-  
klagelserna i själva verket ha  
erkänt deras riktighet! Andra  
delegater ansåg att Vysjinskijs  
”återhållsamhet” visade den  
ryska positionens svaghet. Tror  
man verkligen att Vysjinskij  
blir generad och kortfattad  
därför att han vet sig ljuga?  
Eller anser man sådana barns-  
ligheter nödvändiga för att det  
svenska folket skall trivas med  
regeringens avveckling av hela  
denna affär?